

اصول کامپیوتر ۱

مبانی کامپیوتر و برنامه‌سازی

«جلسه‌ی دوازدهم»

دانشکده‌ی علوم ریاضی - دانشگاه شهید بهشتی

نیم‌سال اول ۹۰-۱۳۸۹

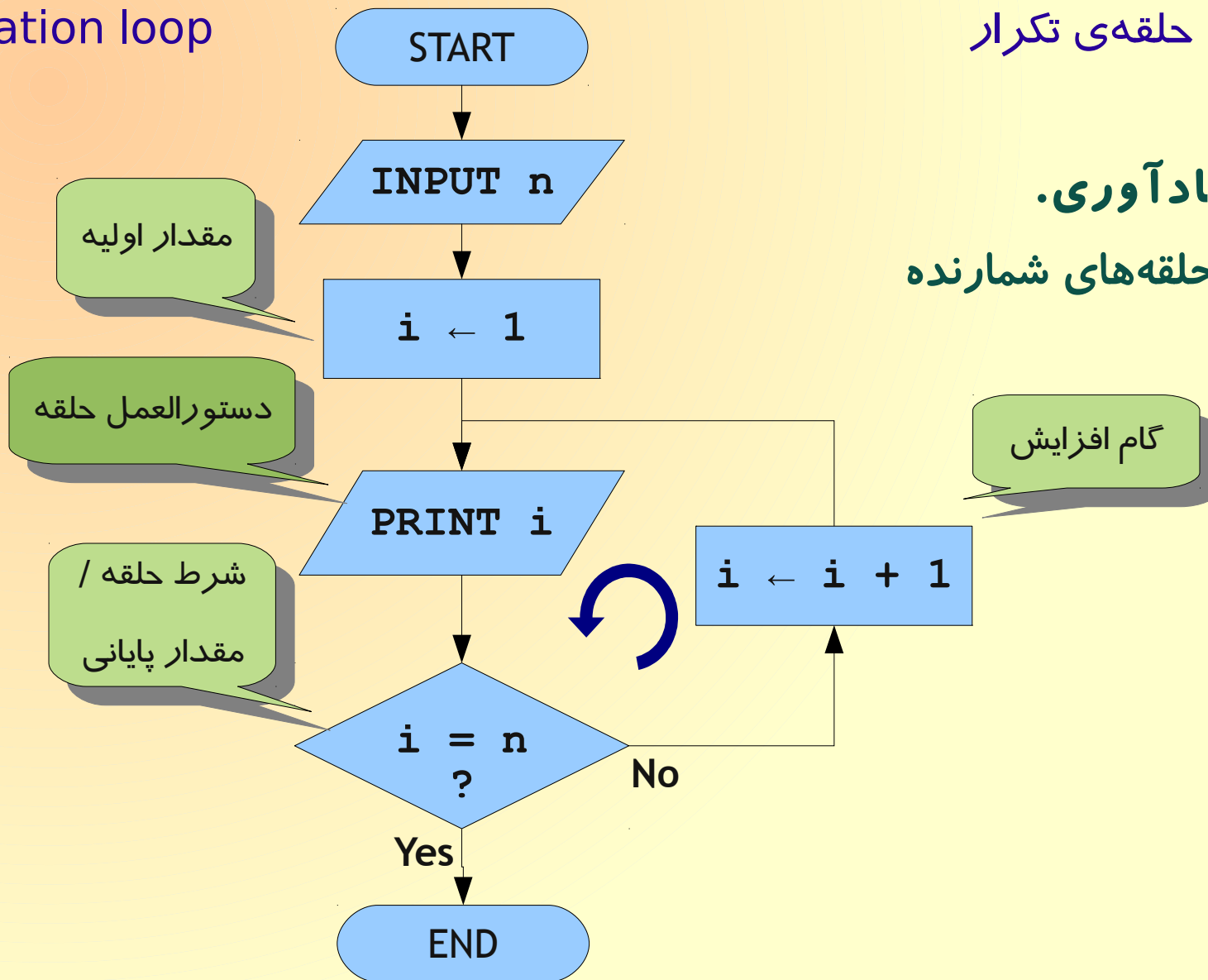
مدرس: سید علی کتان‌فروش

Iteration loop

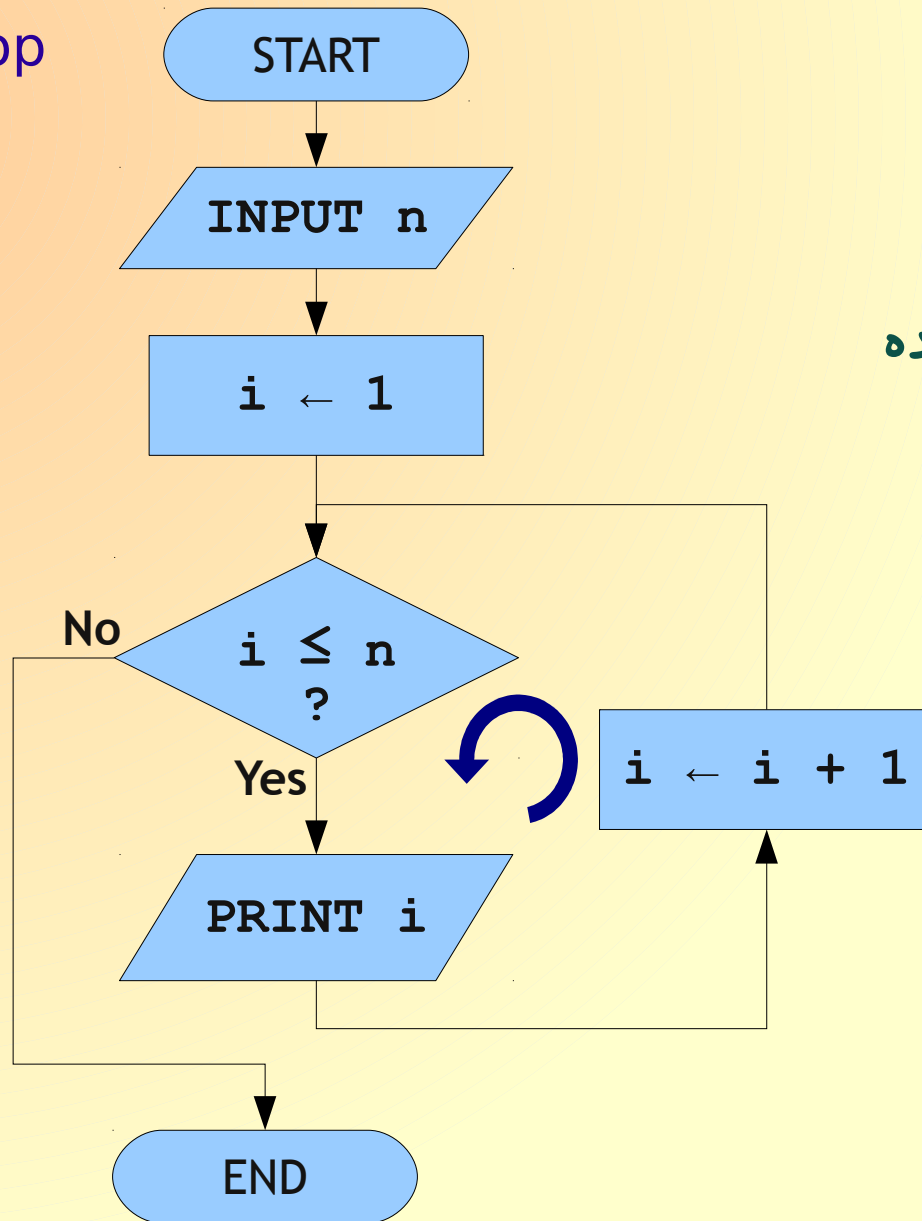
حلقه‌ی تکرار

یادآوری.

حلقه‌های شمارنده

Iteration loop

حلقه‌ی تکرار

یادآوری.

حلقه‌های شمارنده

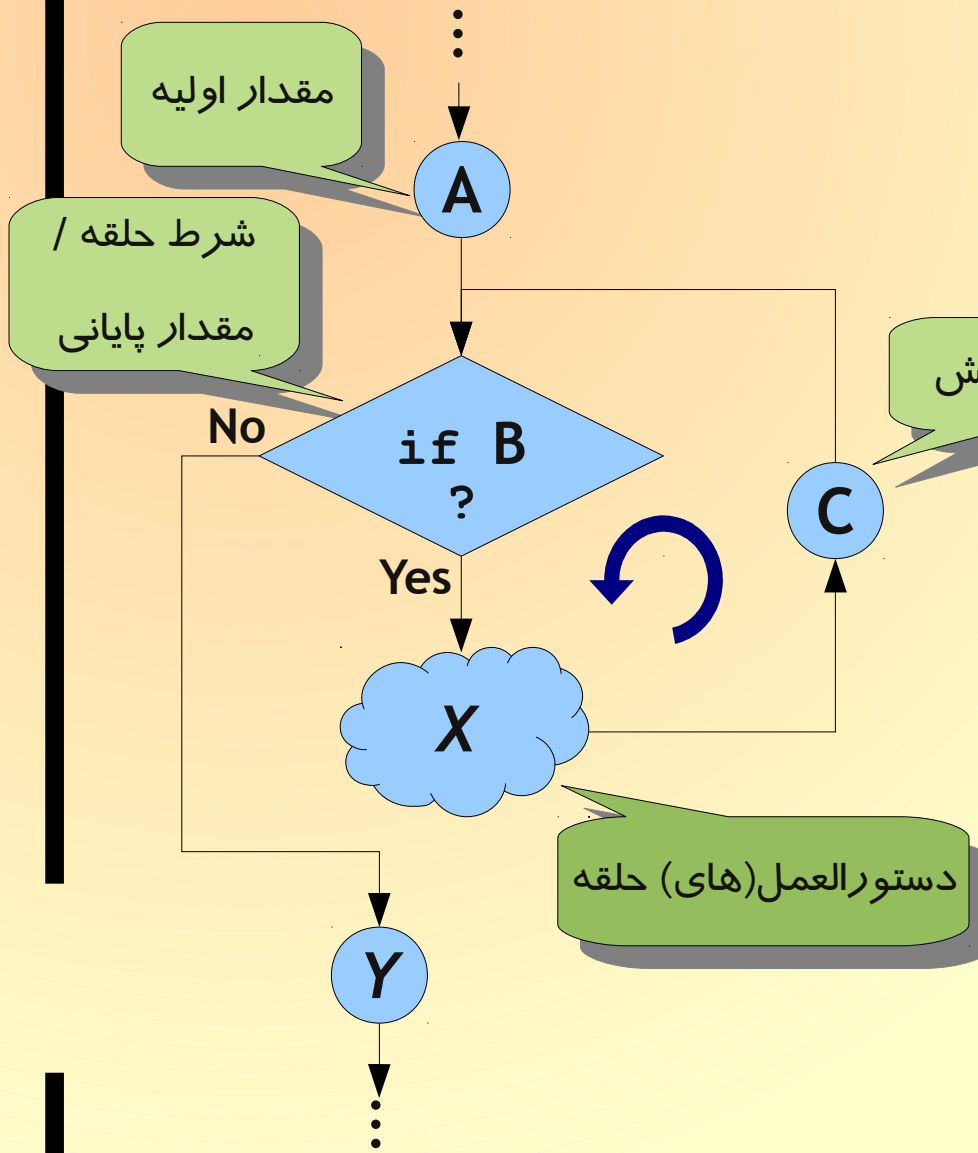
الگوریتم C/C++

Iteration loop

حلقه‌ی تکرار

یادآوری.

حلقه‌ی for در C/C++


```
for ( A; B; C )  
    X;  
    Y
```

مثال. برنامه‌ای بنویسید که حاصلجمع اعداد صحیح ۱ تا n را محاسبه کند.

$$S = 1 + 2 + \dots + n$$

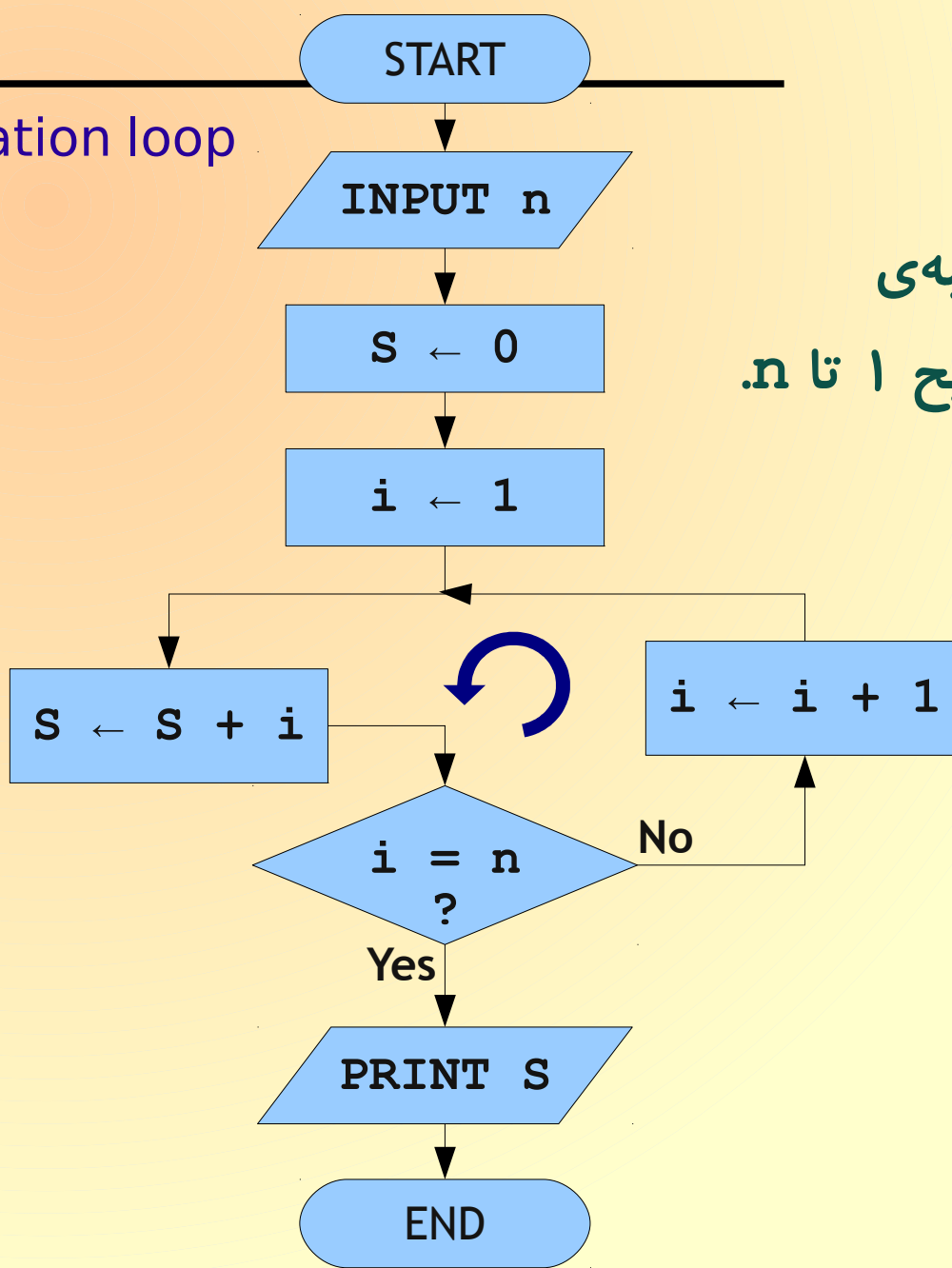
با استفاده از نماد سیگما داریم:

$$S = \sum_{i=1}^n i$$

Iteration loop

حلقه‌ی تکرار

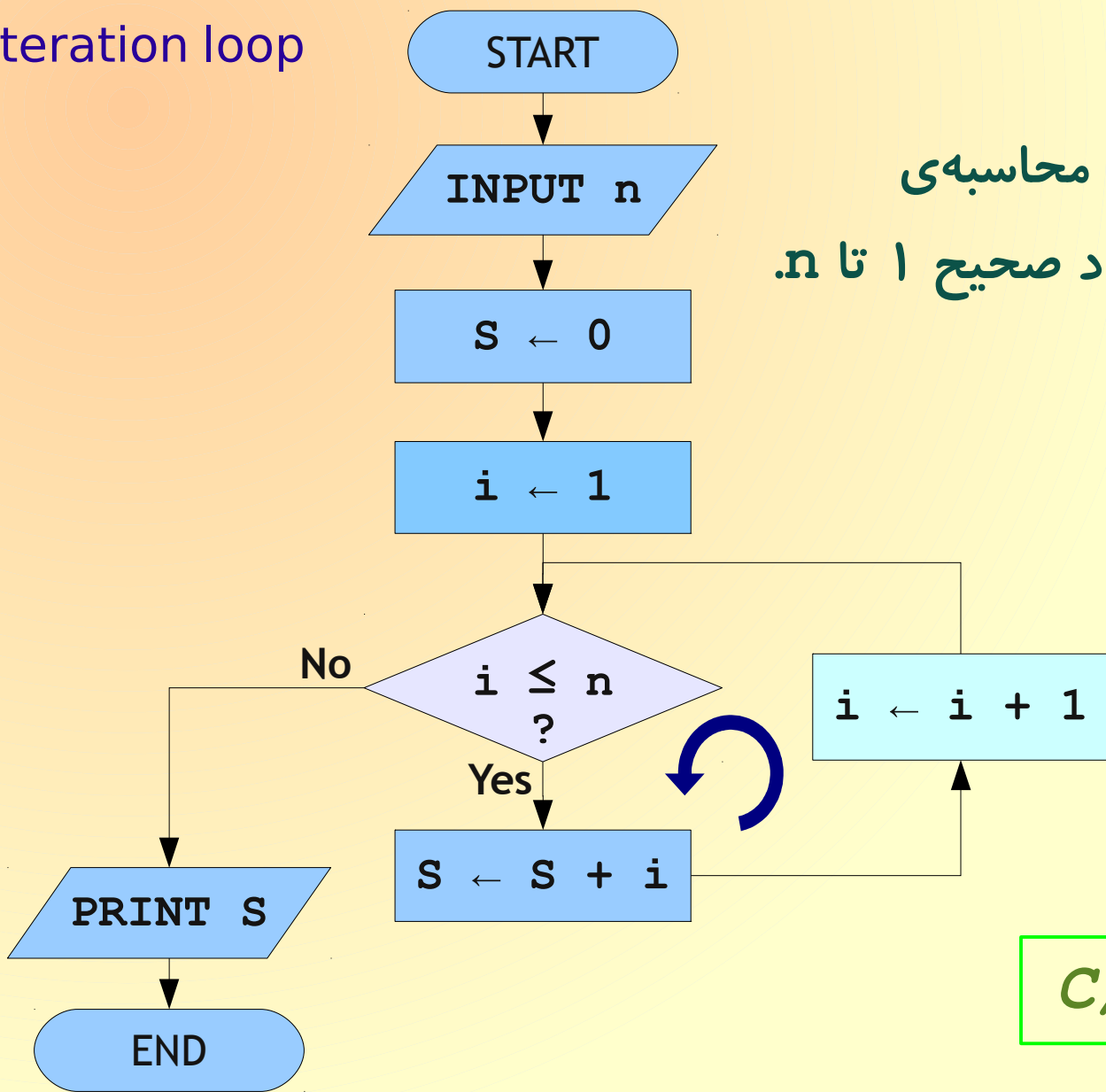
مثال. الگوریتم محاسبه‌ی حاصلجمع اعداد صحیح ۱ تا n .

Iteration loop

حلقه‌ی تکرار

مثال. الگوریتم محاسبه‌ی حاصلجمع اعداد صحیح ۱ تا n .

الگوریتم C/C++

Iteration loop

حلقه‌ی تکرار

مثال. برنامه‌ای بنویسید که حاصلجمع اعداد صحیح ۱ تا n را محاسبه کند.

```
int main( int argc, char *argv[] ) {  
    int n;  
    cout << " n ? ";  
    cin >> n;  
  
    int i, S;  
    S = 0;  
    for ( i=1; i<=n; i=i+1 )  
        S = S + i;  
  
    cout << "Sum = " << S << endl;  
    ....  
}
```

راه حل ۱

چرا حلقه‌ی تکرار؟
رابطه‌ی ساده‌ای برای محاسبه‌ی
مجموع اعداد ۱ تا n وجود دارد.

Iteration loop

حلقه‌ی تکرار

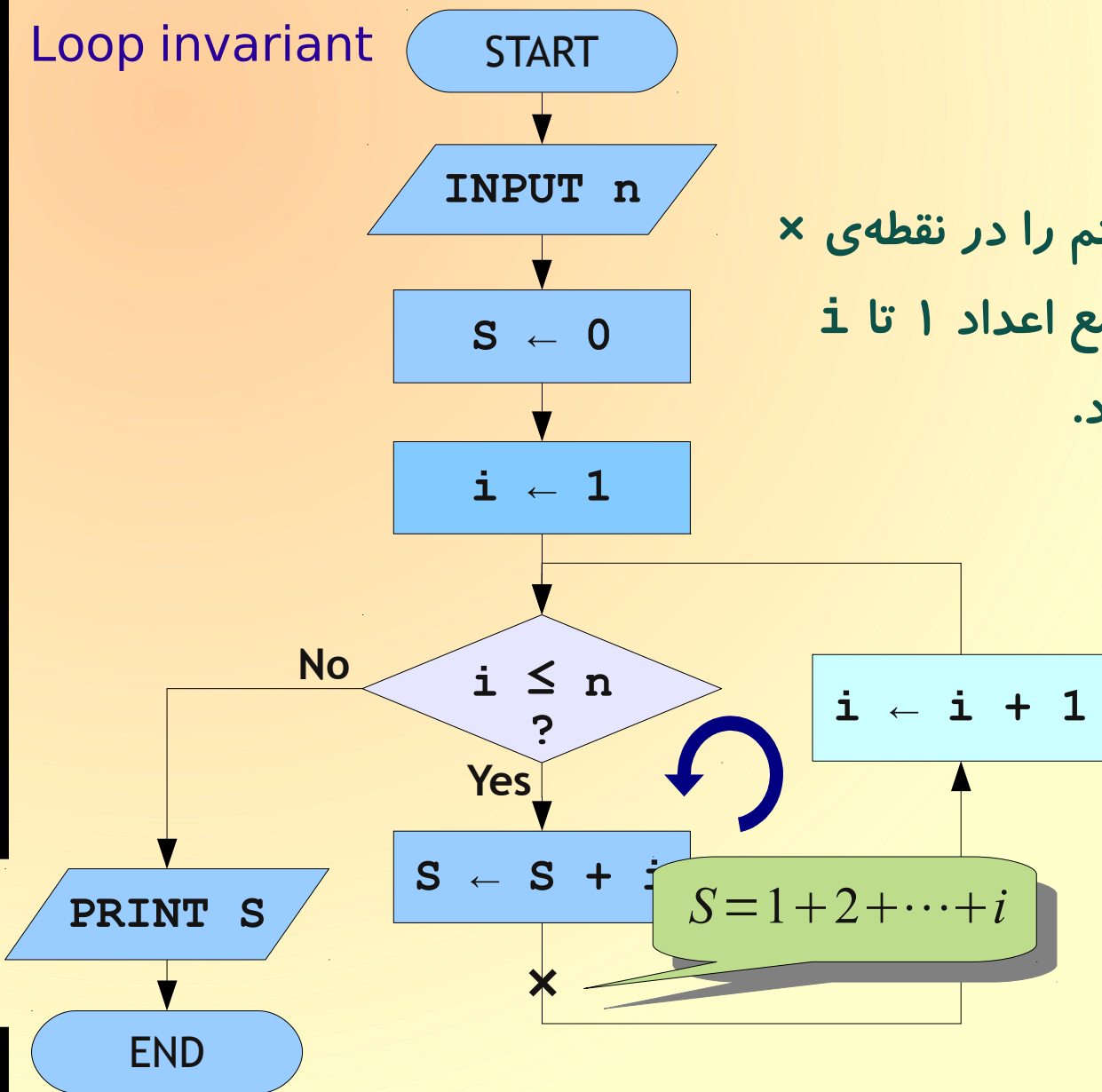
مثال. برنامه‌ای بنویسید که حاصلجمع اعداد صحیح ۱ تا n را محاسبه کند.

```
int main( int argc, char *argv[]){  
    int n;  
    cout << " n ? ";  
    cin >> n;  
  
    int S;  
    S = n * (n+1) / 2;  
  
    cout << "Sum = " << S << endl;  
  
    . . . .
```

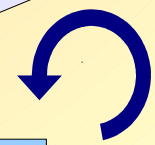
راه حل ۲

Loop invariant

ناوردای حلقه‌ی

هر گاه اجرای الگوریتم را در نقطه‌ی x متوقف کنیم حاصل جمع اعداد ۱ تا i در متغیر S قرار دارد.

$S = 1 + 2 + \dots + i$

- ◆ گزاره‌ای را که در انتهای دستورالعمل(های) حلقه، همواره ارزش درست داشته باشد را اصطلاحاً ناوردای حلقه (Loop invariant) می‌نامند.
- ◆ در برنامه‌ی محاسبه‌ی مجموع اعداد ۱ تا n ، گزاره‌ی « S مجموع اعداد ۱ تا i است» یک ناوردای حلقه است.

```
int i, S;
S = 0;
for ( i=1; i<=n; i=i+1 )
    S = S + i; x
cout << "Sum = "
```

$$S = 1 + 2 + \dots + i$$

وضعیت متغیرها پیش از اجرای یک دستورالعمل (یا مجموعه‌ای از دستورات) را اصطلاحاً **precondition** و پس از آنرا اصطلاحاً **postcondition** می‌گوئیم.

```

int i, S;
S = 0;
for ( i=1; i<=n; i=i+1 )
    S = S + i;
cout << "Sum = " << S << endl;

```

The diagram illustrates the loop invariant for the provided code. A green box labeled $S=0$ is connected by a line to the initialization `S = 0;` in the code. Another green box labeled $S=1+2+\dots+n$ is connected by a line to the end of the loop body `S = S + i;`, representing the invariant after the loop completes.

- ◆ در مثال قبل، ناوردای حلقه پیش از اجرای حلقه نیز گزاره‌ای درست است.

$$S = 1 + 2 + \dots + i$$

$$i = 0 \Rightarrow S = 0$$

- ◆ بدیهی است این گزاره پس از اجرای حلقه نیز همچنان برقرار است.

در مسائلی که برای حل آن‌ها از حلقه‌های تکرار استفاده می‌کنید دو نکته را مورد توجه قرار دهید:

- 1 رابطه‌ی مناسبی برای تعریف ناوردای حلقه بدست آورید.
- 2 مقادیر مناسبی برای نسبت‌دهی به متغیرهای مرتبط با ناوردای حلقه پیش از اجرای حلقه بیابید.

مثال. برنامه‌ای بنویسید که عدد صحیح و نامنفی n را از کاربر دریافت کند و $n!$ را محاسبه و چاپ کند.

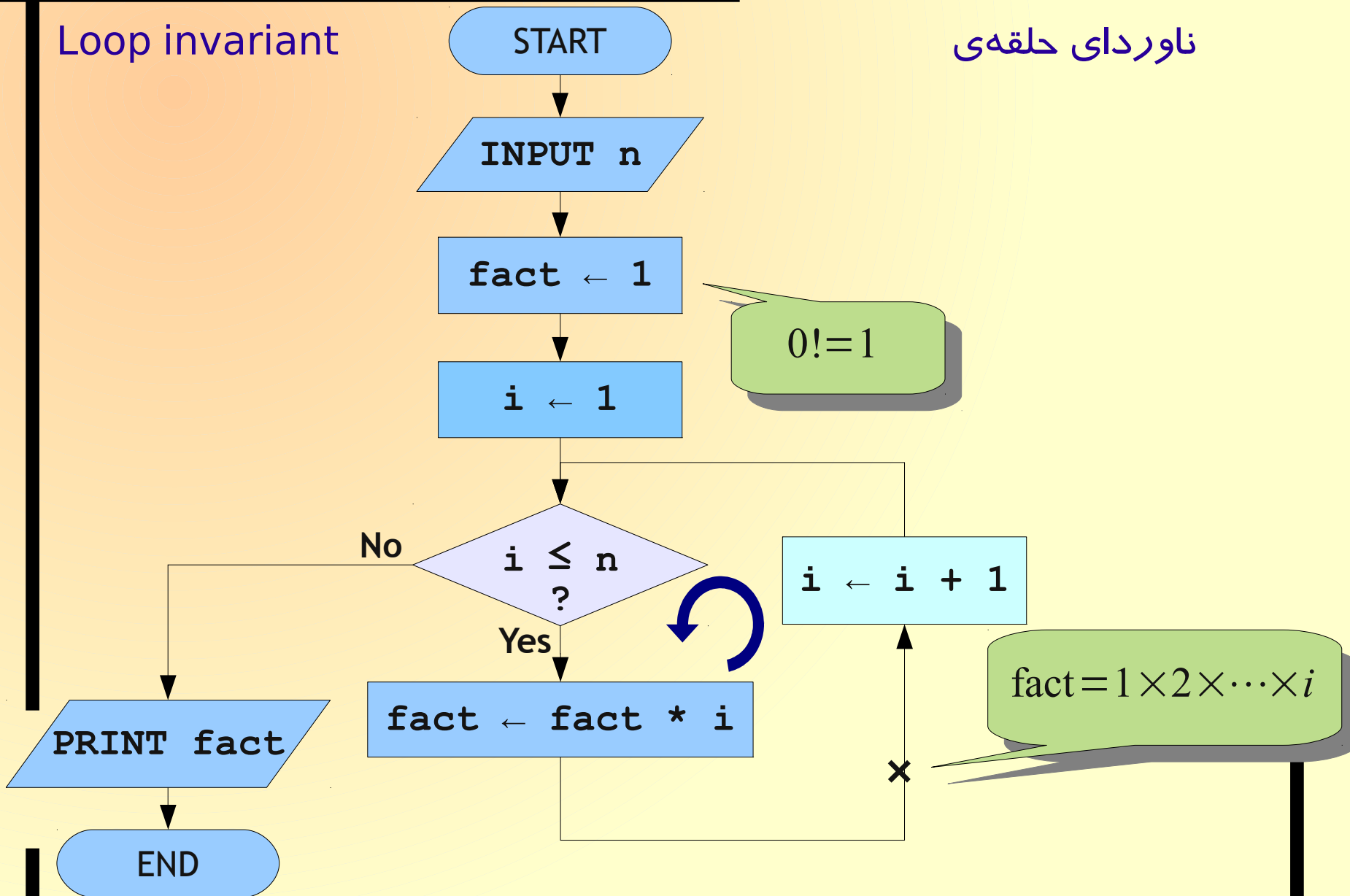
$$n! = 1 \times 2 \times \cdots \times n$$

با استفاده از نماد حاصلضرب داریم:

$$n! = \prod_{i=1}^n i$$

Loop invariant

ناوردای حلقه‌ی

مثال. برنامه‌ی محاسبه‌ی $n!$

```
int main( int argc, char *argv[]){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    int i, fact;
    fact = 1;
    for ( i=1; i<=n; i++ )
        fact = fact * i;

    cout << n << "! = " << fact << endl;
    ....
}
```

مثال. برنامه‌ای بنویسید که n عدد از کاربر دریافت کند و میانگین آن‌ها را محاسبه و چاپ کند. کاربر n را تعیین می‌کند.

$$\bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i$$

مثال. برنامه‌ی محاسبه‌ی میانگین.

```
int main( int argc, char *argv[]){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    double x,S;
    int i;
    S = 0;
    for ( i=0; i<n; i++ ) {
        cin >> x ;
        S = S + x;
    }
    cout << "Mean = " << S/n << endl;
    . . . .
```

مثال. برنامه‌ای بنویسید که n عدد از کاربر دریافت کند و ماکزیمم آن‌ها را محاسبه و چاپ کند. کاربر n را تعیین می‌کند.

$$Maximum = \max \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$$

◆ ناوردای حلقه

$$\text{Maximum} = \max \{x_1, x_2, \dots, x_i\}$$

◆ رابطه‌ی بهنگام‌سازی

$$\max \{x_1, x_2, \dots, x_i\} = \max \{x_i, \max \{x_1, x_2, \dots, x_{i-1}\}\}$$

◆ مقدار اولیه در precondition

$$\max \{x_1\} = x_1$$

مثال. برنامه‌ی محاسبه‌ی ماکزیمم.

راه حل ۱

```
int main( ){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    double x,max;
    cin >> x;
    max = x;

    int i;
    for ( i=1; i<=n-1; i++ ) {
        cin >> x ;
        if ( max < x ) max = x;
    }
    cout << "MAX = " << max << endl;
    ....
}
```

مثال. برنامه‌ی محاسبه‌ی ماکزیمم.

راه حل ۱

```
int main( ){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    double x,max;
    cin >> x;
    max = x;

    int i;
    for ( i=1; i<n; i++ ) {
        cin >> x ;
        if ( max < x ) max = x;
    }
    cout << "MAX = " << max << endl;
    ....
}
```

◆ ناوردای حلقه

$$\text{Maximum} = \max \{x_1, x_2, \dots, x_i\}$$

◆ رابطه‌ی بهنگام‌سازی

$$\max \{x_1, x_2, \dots, x_i\} = \max \{x_i, \max \{x_1, x_2, \dots, x_{i-1}\}\}$$

◆ مقدار اولیه در precondition

$$\max \{ \} = -\infty$$

مثال. برنامه‌ی محاسبه‌ی ماکزیمم.

راه حل ۲

```
int main( int argc, char *argv[]){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    double x,max;
    int i;
    max = - DBL_MAX;
    for ( i=0; i<n; i++ ) {
        cin >> x ;
        if ( max < x ) max = x;
    }
    cout << "MAX = " << max << endl;
    ....
}
```

مثال. برنامه‌ای محاسبه‌ی ماکزیمم.

راه حل ۲

```
int main( int argc, char *argv[]){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    double x,max;
    int i;
    max = - DBL_MAX;
    for ( i=0; i<n; i++ ) {
        cin >> x ;
        if ( max < x ) max = x;
    }
    cout << "MAX = " << max << endl;
    ....
}
```

DBL_MAX بزرگترین عدد اعشاری قابل
نمایش در کامپیوتر با دقت مضاعف است
#include <cmath>

مثال. برنامه‌ای محاسبه‌ی ماکزیمم. با فرض اینکه اعداد داده شده از

نوع اعداد صحیح هستند.

```
int main( ){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    int x,max;
    int i;
    max = INT_MIN;
    for ( i=0; i<n; i++ ) {
        cin >> x ;
        if ( max < x ) max = x;
    }
    cout << "MAX = " << max << endl;
    ....
}
```

INT_MIN کوچکترین عدد صحیح
قابل نمایش در کامپیوتر است
#include <climits>

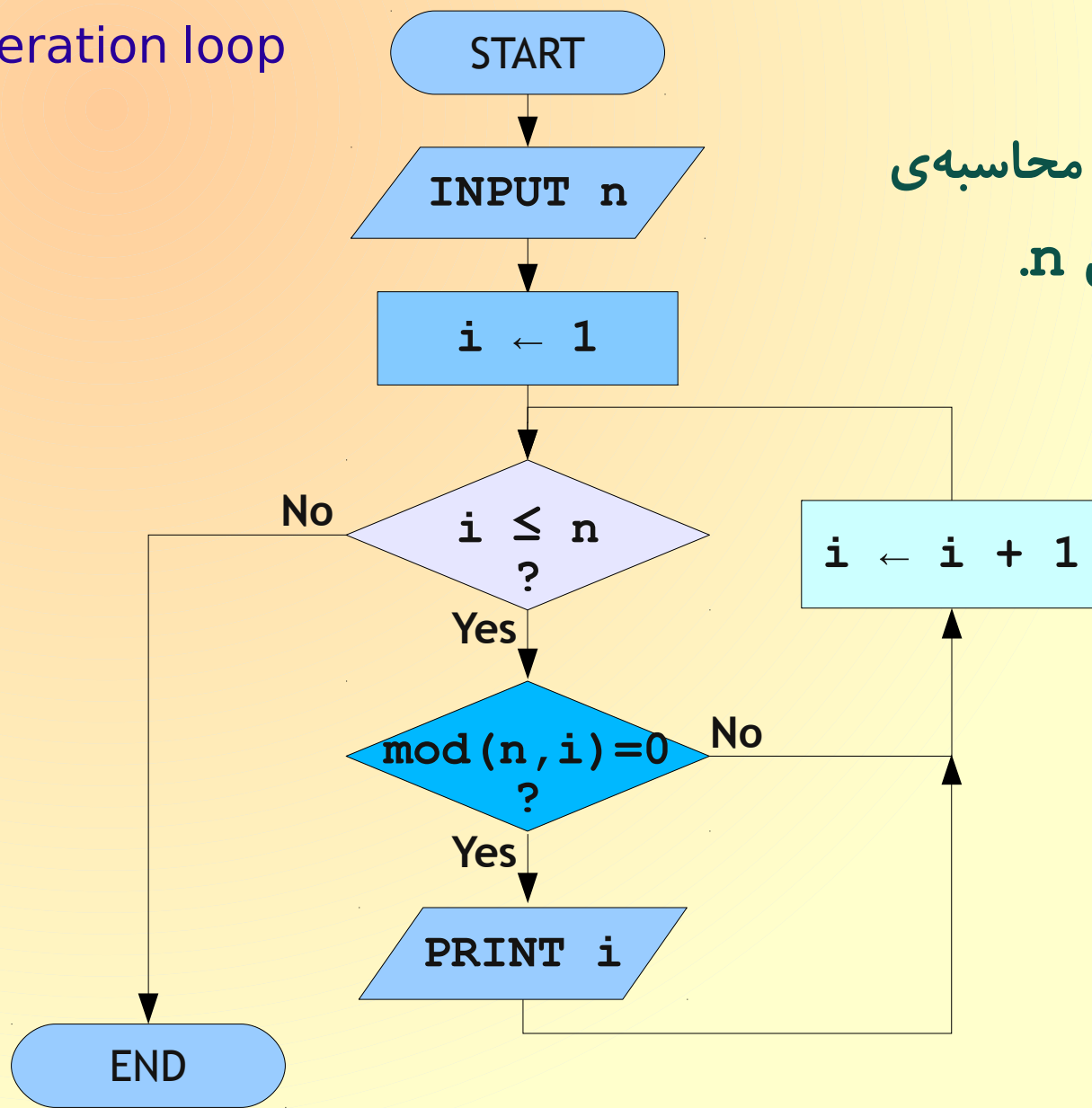
مسئله. برنامه‌ای بنویسید که مقسوم‌علیه‌های عدد داده شده‌ی n را چاپ کند.

مثال. به ازای $n=24$ داریم 1,2,3,4,6,8,12,24
و به ازای $n=25$ داریم 1,5,25

Iteration loop

حلقه‌ی تکرار

مثال. الگوریتم محاسبه‌ی
مقسوم‌علیه‌های n .

مثال. برنامه‌ی مقسوم‌علیه‌های n .

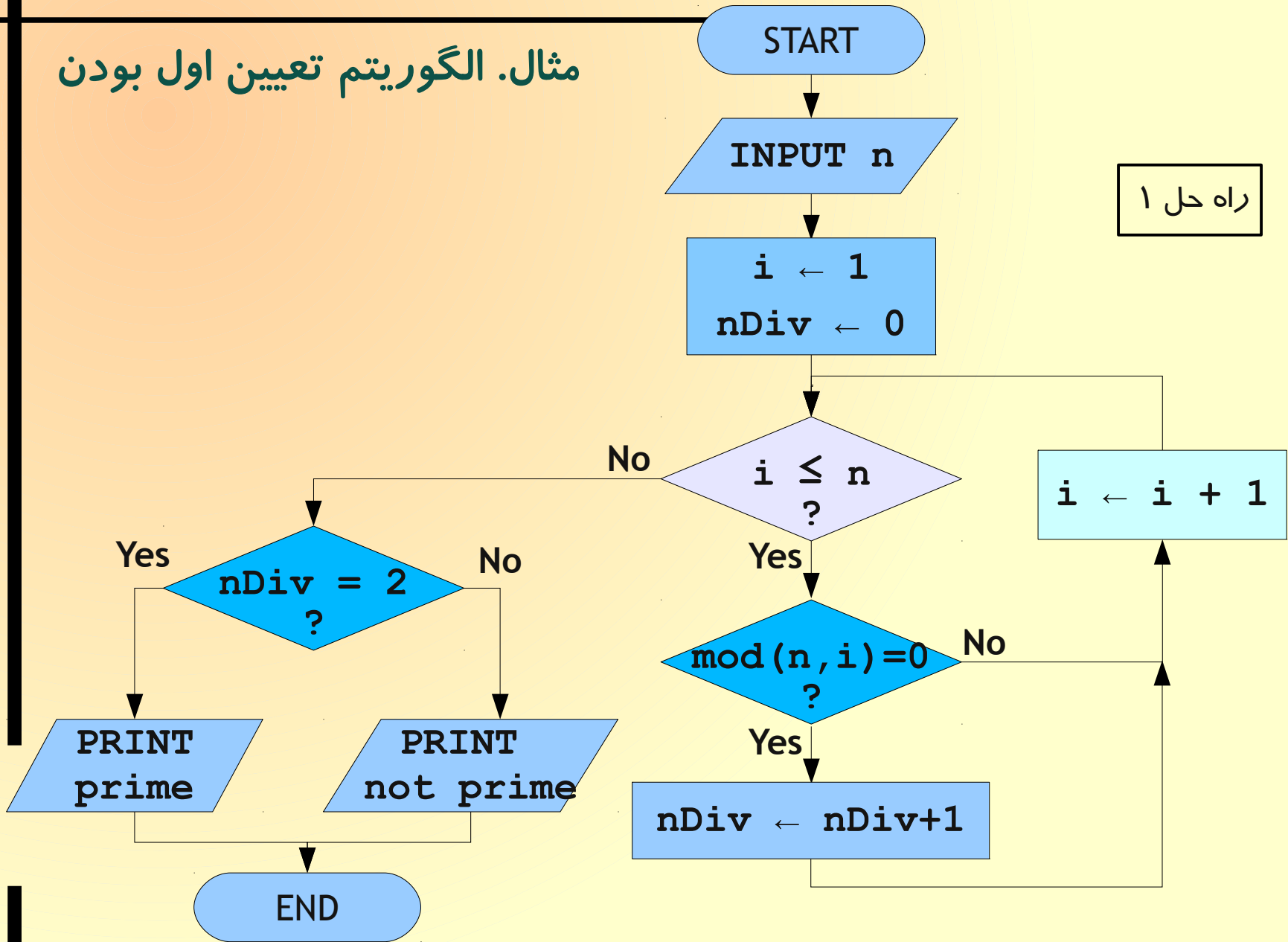
```
int main( int argc, char *argv[]){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    int i;
    for ( i=1; i<=n; i++ ) {
        if ( n%i == 0 )
            cout << i << endl;
    }
    system("pause");
    return EXIT_SUCCESS;
}
```

مسئله. برنامه‌ای بنویسید که تعیین کند عدد داده شده یک عدد اول است یا نه.

عدد $n > 1$ اول است اگر تنها بر یک و n بخشپذیر باشد.

مثال. الگوریتم تعیین اول بودن

راه حل ۱

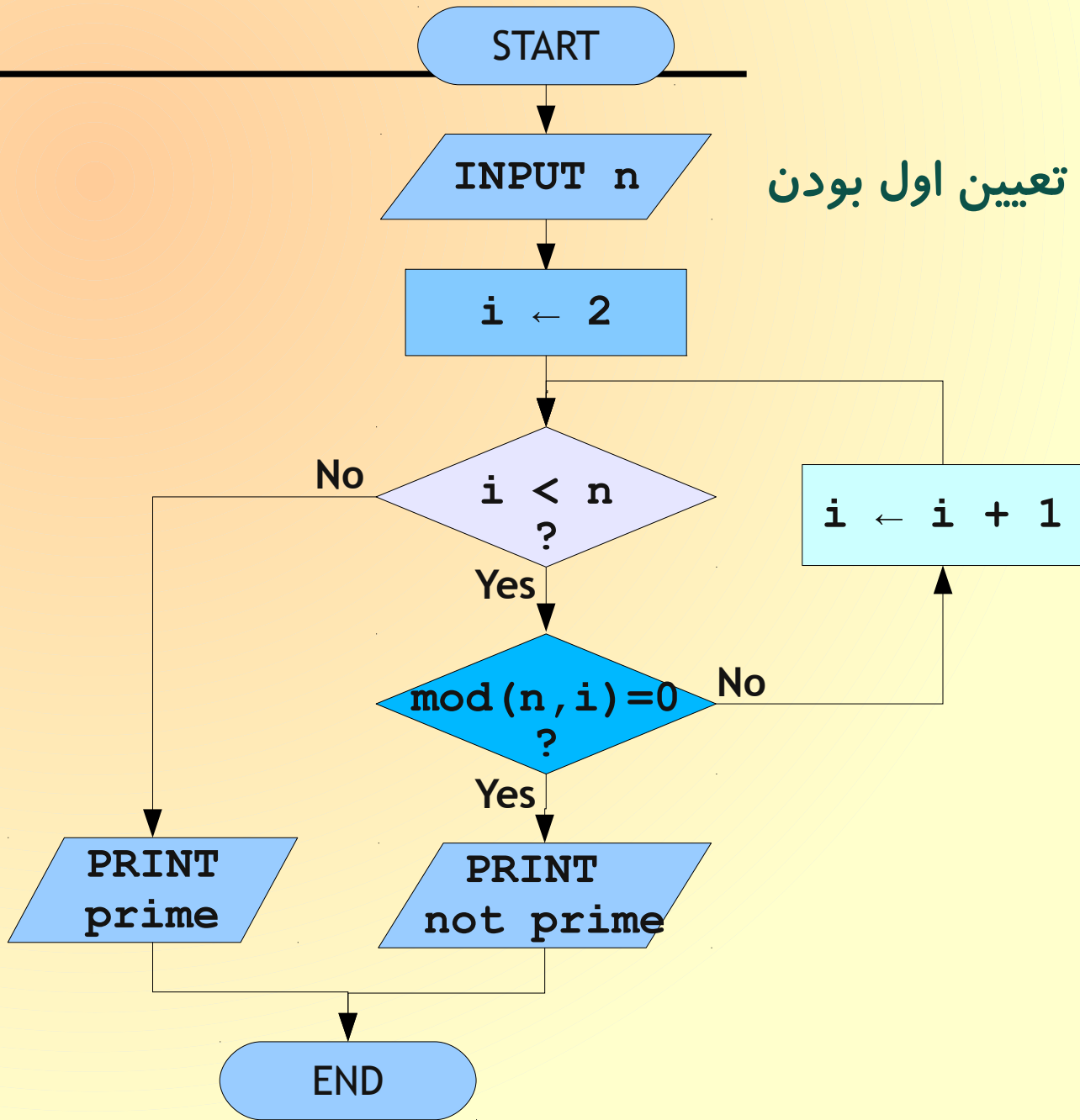
مثال. برنامه‌ی تشخیص اول بودن.

راه حل ۱

```
int main( ){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    int i;
    int nDivisor = 0;
    for ( i=1; i<=n; i++ ) {
        if ( n%i == 0 )
            nDivisor++;
    }
    if ( nDivisor == 2 )
        cout << n << " is prime." << endl;
    else
        cout << n << " is composite." << endl;
    ....
}
```

مثال. الگوریتم تعیین اول بودن

راه حل ۲

مثال. برنامه‌ی تشخیص اول بودن.

راه حل ۲

```
int main( ){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    int i;
    for ( i=2; i<n; i++ ) {
        if ( n%i == 0 )
            cout << n << " is composite." << endl;
    }
    cout << n << " is prime." << endl;
    ....
}
```

اگر n اول نباشد هر دو پیام چاپ می‌شوند! علاوه بر آن، پیام « n مرکب است» ممکن است بارها چاپ شود!

مثال. برنامه‌ی تشخیص اول بودن.

راه حل ۲

```
int main( ){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    int i;
    for ( i=2; i<n; i++ ) {
        if ( n%i == 0 ) {
            cout << n << " is composite." << endl;
            break;
        }
    }

    if ( i==n )
        cout << n << " is prime." << endl;
    ....
}
```

دستور **break** باعث جهش روال اجرای برنامه به دستور پس از حلقه می‌شود. به عبارت دیگر، این دستور حلقه را می‌شکند.

مثال. برنامه‌ی تشخیص اول بودن.

راه حل ۳

```
int main( ){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    int i;
    for ( i=2; n%i==0 && i<n; i++ )
        ;

    if ( i < n )
        cout << n << " is composite." << endl;
    else
        cout << n << " is prime." << endl;

    ....
}
```

اگر n بر عددی مثل p بخشپذیر باشد حتماً بر $q=n/p$ نیز بخشپذیر است.

بنابراین در دو مسئله‌ی قبل، بجای بررسی بخشپذیری n بر $i=1, 2, \dots, n$ کافی است تا جائی پیش

رویم که

$$\frac{n}{i} \geq i$$

یعنی $i \leq \sqrt{n}$.

مثال. برنامه‌ی مقسوم‌علیه‌های n .

```
int main( int argc, char *argv[]){  
    int n;  
    cout << " n ? ";  
    cin >> n;  
  
    int i;  
    for ( i=1; i<=sqrt(n); i++ ) {  
        if ( n%i == 0 )  
            cout << i << endl;  
    }  
    system("pause");  
    return EXIT_SUCCESS;  
}
```

راه حل ۲

مثال. برنامه‌ی مقسوم‌علیه‌های n .

```
int main( int argc, char *argv[]){
    int n;
    cout << " n ? ";
    cin >> n;

    int i;
    for ( i=1; i*i<=n; i++ ) {
        if ( n%i == 0 )
            cout << i << endl;
    }
    system("pause");
    return EXIT_SUCCESS;
}
```

راه حل ۲

بدون نیاز به فراخوانی
تابع `sqrt()`

در مسئله‌ی تشخیص اول بودن، علاوه بر کاهش تعداد شرط‌های بخش‌پذیری به وسیله‌ی رویکرد $\sqrt{n}$ می‌توانیم 2 را استثناء کنیم و بررسی اول بودن عدد را تنها به اعداد فرد کاهش دهیم.

مثال. برنامه‌ی تشخیص اول بودن.

راه حل ۴

```
.....  
cin >> n;  
  
int i=2;  
if ( n%2 != 0 ) {  
    for ( i=3; n%i==0 && i*i<=n; i+=2 )  
        ;  
}  
  
if ( i*i <= n )  
    cout << n << " is composite." << endl;  
else  
    cout << n << " is prime." << endl;  
  
system("pause");  
.....
```